

## HERDENKING 100ste GEBORTE-DAG VAN DOKTER F. C. A. DE WEVER,

in een gezamenlijke vergadering te Nuth van de afdelingen HEERLEN en MAASTRICHT van het Natuurhistorisch Genootschap in samenwerking met het gemeentebestuur van Nuth op 14 maart 1974.

Onder zeer grote belangstelling vanuit de hele provincie heeft op 14 maart 1974 in de speciaal voor deze avond met smaak versierde zaal van het Cultureel Trefcentrum te Nuth de herdenking plaats gevonden van de 100ste geboortedag van dokter F. C. A. de Wever.

In zijn openingswoord heet drs. H. P. M. Schmedding, burgemeester van Nuth mede uit naam van het Natuurhistorisch Genootschap de ca. 250 aanwezigen van harte welkom, die bijeen gekomen zijn om de alom bekende Limburgse botanicus nog eens te herdenken. Speciaal betreft hij in dit welkom de aanwezige familieleden, die met hun tegenwoordigheid getuige willen zijn van de herdenking van een hunner voorzaten.

Alvorens het woord te geven aan de sprekers van de avond wil hij voorzover nog nodig wijzen op de mogelijkheid om in de pauze een kleine expositie te bezichtigen van geschriften, publicaties, delen uit zijn herbarium en kleurige prenten langs de wand, die allen een stille getuige zijn van de activiteiten van de vermaarde florist.

Dan kondigt hij dr. P. J. van Nieuwenhoven aan met zijn „Botanische beschouwingen rond dokter de Wever”. Elders in dit nummer kan men hierover lezen. Een warm applaus vertolkt de instemming van het gehoor. Dit geldt speciaal ook voor de mededeling aan het eind van het betoog als de heer van Nieuwenhoven zegt, dat het bestuur van het Natuurhistorisch Genootschap zich met een verzoek tot het Gemeentebestuur van Maastricht zal richten om de botanische tuin van het Natuurhistorisch Museum naar dokter de Wever te vernoemen.

De pauze, tijdens welke de Gemeente Nuth de aanwezigen een drankje aanbiedt, wordt druk benut door het bezichtigen van de expositie, waarbij ook de Wevers bril als „relikwie” te zien valt.

Vervolgens houdt drs. J. Mennema zijn voordracht „de Wever, een Limburgs botanicus op eenzame hoogte” ondersteund door een aantal fraaie dia's en verspreidingskaartjes van specifieke planten. Deze voordracht vindt men eveneens in zijn geheel in dit nummer afgedrukt. Een hartelijk applaus ook voor dit knappe relaas.

Het slotwoord wordt weer door de burgemeester uitgesproken. Vooreerst dankt hij de beide sprekers die op zo voortreffelijke wijze het werk van de Wever belichtten, zodat deze generatie nog eens kennis heeft kunnen nemen van de enorme verdiensten van de botanicus de Wever. Nuth is terecht trots op deze figuur, die het levenslicht in deze gemeente aanschouwde.

Dan richt hij zich tot de heer Jan van Eijk, verbonden aan het Natuurhistorisch Museum, die niet alleen de expositie perfect verzorgd heeft, maar de hele dag achtereenvolgens een zevental schoolklassen langs de expositie geleid heeft, daarbij in zijn explicatie steeds weer de nadruk leggende op de bittere noodzaak om te behouden wat er nog aan natuurschoon, vooral wat de kleine planten betreft, in dit prachtige gewest aanwezig is. Grote dank is zeker op zijn plaats voor zijn bijdrage om deze dag tot een succes te maken.

Een ovatie-achtig applaus getuigt van de instemming en dank van alle aanwezigen voor de zeer geslaagde herdenking, waarbij de grote verdienste van de figuur van dokter de Wever op waardige wijze weer eens belicht is geworden.